

عنوان مقاله:

الگوی روابط بین باورهای معرفت شناختی و رویکردهای یادگیری: بررسی نقش فرهنگ

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا تنها - گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرمآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران،

سوده رحمانی - دکترا روانشناسی تربیتی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران-ایران

روشنک نیک پور - دکترا روانشناسی تربیتی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران-ایران

راضیه جلیلی - گروه علوم تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به متأثر بودن ساختار باورهای معرفت شناختی و رویکردهای یادگیری از عوامل فرهنگی، به ویژه از لحاظ وابستگی متقابل بین افراد جامعه، پژوهش حاضر با هدف مقایسه الگوی روابط بین باورهای معرفت شناختی و رویکردهای یادگیری در بین دانشجویان ایرانی با سایر فرهنگ ها انجام شد. نمونه ای شامل ۳۳۲ (۱۵۶ پسر و ۱۷۶ دختر دانشجوی دانشگاه های دولتی تهران به پرسشنامه های باورهای معرفت شناختی شومر (۱۹۹۰) و فرآیند مطالعه تجدید نظر شده دو عاملی بیگز، کمبر و لانگ (۲۰۰۱) پاسخ دادند. نتایج نشان داد باورهای معرفت شناختی با رویکردهای سطحی یادگیری رابطه مثبت و با رویکرد عمیق یادگیری رابطه منفی معنادار دارد. رابطه مثبت ذاتی بودن توانایی و رویکرد سطحی با الگوی فرهنگ های جمع گرا، رابطه منفی سرعت یادگیری با رویکرد عمیق و نیز رابطه مثبت قطعیت دانش و رویکرد سطحی با الگوی روابط در فرهنگ فردگرا هماهنگ بود. رابطه مثبت دو بعد سادگی دانش و سرعت یادگیری با رویکرد سطحی، در هر دو فرهنگ فردگرا و جمع گرا مشابه بود. نتایج علاوه بر تأیید تأثیر ساختار فرهنگی بر الگوی روابط بین رویکردهای یادگیری و باورهای معرفت شناختی، بر لزوم بررسی بیشتر عوامل زمینه ساز این تفاوت ها تأکید می کند.

کلمات کلیدی:

باورهای معرفت شناختی، رویکردهای یادگیری، فرهنگ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1122990>

